

Po črni sv. maši je bil pogreb. Zadnjokrat je solnce posijalo v ozko, temno hišico! Že je poldne preteklo, ko so se zadnji spremljevalci vračali domov. Blaga rajna počiva na strani svojega pred 11 leti umrlega moža Jakoba Vrečko, čegar nagrobni napis: „Življenje vse si skrbel zvesto. — Za blagor žene, in otrok. — Zda ni Te več! — o spavaj sladko! — Dokler nas zopet združi Bog!“ — bo tudi njen grob kinčal. Truplo njeno sicer počiva, a njen spomin, njen izgled naj živi med nami, posebno med slovenskimi gospodinjami! Lehka jej zemljica! Blag jej spomin!

Iz Dramelj. (Volilne sitnobe.) Ni v navadi pri nas, da bi svetu kaj poročali o sebi, če ravno več vaših listov k nam prihaja. Zdaj se mi zdi vredno, da tudi o nas bralci kaj izvejo. Pri nas, kar že stari možje pomnijo, ni bilo sitnobe ali prepira pri volitvi, letos smo to čakali in kaj je temu krivo? Druga ne vem povedati, kakor nekaj gospôde se je zacimilo v občini in za to že imamo dve stranki, in kjer te dve stranki, tam je gotovo prepir, kakor se to godi zdaj pri nas, kar prej nikoli. Volitvo smo imeli že pred tremi meseci in ta čas se je gosposka banda in pa njeni privrženci z vso močjo pripravila za volitev, tudi pooblastila so si dobili, in še nekateri celo niso vedeli, da imajo oni od njih pooblastila. Le potem se je izvedelo. In zavoljo tega se je poskrbelo, da se je pritožba vložila in nato je okrog glavarstvo ovrгло volitev in nam zdaj drugo zapovedalo. Zdaj se tudi kmetje bolj napravljajo za volitev, ker prej jih je le malo prišlo. Zdaj pa si mislijo, kaj bi znalo priti, ko bi nas ta majhna peščica gospodov komandirala. Za kmete so zdaj slabi časi. Bog nam daj boljših ali naj bo dosti za zdaj; še pa drugokrat kaj Kmetje, dobro torej premislite in stopite na dan volitve naprej in dajte glas tistim, katere izpoznate, da se jim lahko zaupa blagor naše srenje.

Iz Radovljice na Kranjskem. (Roparski napad na duhovnika.) Necega večera koncem meseca februarja t. l. skril se je v Brežnici, okraji Radovljiškem, v tamošnjem farovžu nek potepin z namenom uže ostarelega a kakor je mislil, jako premožnega župnika, č. g. Vinko Mayr a v spanji napasti, umoriti ter potem vse v njegovi sobi se nahajajoče gotovine polastiti. Ko napoči čas počitka, vlegli so se g. župnik v svoji spalnici v prvem nadstropju, a niso kaj hudega slutili, zato se tudi po noči v svoji spalnici niso zaprli. To navado je moral lopov dobro znati, kajti skril se je v sosednjo sobo ter ondi mirno čakal do polnoči in potem ko je mislil, da g. župnik že trdo spi, vstopi s svečo in sekiro pri nezaklenjenih vratih v spalnico, hotel svoj grozoviten načrt izpeljati ali varal se je, ker se g. župnika slučajno osodepolni večer zaspanec dolgo ni polotil, so napravili si

zopet luč ter prebirali neko knjigo, ko je lopov prilomastil v spalnico, nevedoč, da imajo še luč. Gospod župnik zagledavši prišleca, menili so, da pride cerkvenik in bode treba iti na nujno sprevidenje; vprašajo ga torej, kaj je novega, ali hudobnežu, ko vidi v svoji iznenadosti, da ne bode mogel tiho kaj opraviti, upadlo je srce in je neodločno zahteval denarja ali pa življenje ter skočil na župnika, ki so bili že brzo iz postelje vstali in jeli za pomoč klicati, s sekiro. Zadel pa je le roko in jo je precej ranil; ker je pa le uvidel, da je sedaj sam v zanjko zabredel in da bi se mu huda skuhala, ko bi dospeli ljudje ter njega tukaj zasačili, pobrisal jo je še o prvem času skoz vrata v sosednjo sobo, od koder je bil prišel, potem pa je pri oknu na tla skočil in ubežal v daljno noč. Kakor se sliši, je zlobnež odšel svetni kazni, ker ga sodnija ni mogla zaslediti, a doletela ga je očitno pravična božja kazen, kajti v bolnišnici je končal svoje življenje ter je neki še pred svojo smrtjo obstal, da je on bil g. župnika napadel.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Da je vladi resnica s česko-nemško spravo, za to nam je znamenje shod zaupnih mož iz obeh strank, ki se posvetuje te dni na Dunaji o načrtih novih postav, katerih bode treba, ako jim naj obvelja sprava in ne ostane le na papirji. — Kakor po večih mestih, tako ima tudi Praga, glavno mesto Čehov, nevoljo z delalci; sedaj ondi peki pohajajo brez dela, dokler jim mojstri ne dajo za 15% večjega plačila in dela le po osem ur na dan. Malo to ni, kar se v tem terja. — Pogreb knezonadškofa dr. Ederja v Šolnemgradu je bil v ponedeljek sijajno znamenje za občno spoštovanje, ki ga ima kršč. ljudstvo do svojih višjih pastirjev. — Naši nemški sosedje na Gorenjem Štajarji že delajo priprave za volitve v dež. zbor. Stranka nemških konservativcev se nadja, da si pridobi vsaj dva poslanca več, kakor jih ima doslej. Nam bi bilo to prav ljubo, kajti ta stranka je še kolikor, toliko pravična tudi nasproti slov. ljudstvu. — Kmečka zveza ali „bauernbund“ dela po Koroškem raboto za liberalno gospôdo in sili posebno v slov. občinah v volilce, naj si izbere za dež. poslanca le kmeta, se ve, da tacega, ki hodi v gosposki suknji in nosi koš nemškutarije na hrbtišči za liberalno gospôdo. — V Ljubljani bi je se letos hud boj pri dopolnilnih volitvah v mestni zastop. V tretjem volilnem razredu so dobili možje „neodvisne meščanske stranke“ veliko večino in tako bode brž tudi v ostalih razredih. Dobro, če bode potlej le mir, ne pa vedni prepir, tak, kakor je sedaj v času volitve! — Župnije litijskega okraja prosijo c.

kr. okr. glavarstvo v Litiji, naj jim dopisuje le slovenski. Čudno, da se ne godi tako še sedaj! — Iz Kranjske dežele se radi selijo ljudje in sicer najrajši v severne strani Amerike. To ni dobro znamenje! — V Gorici so se sedaj že blizo spravili slov. možje, ki imajo kaj veljave, med seboj a škoda, da še izhajata vedno dva slov. lista v tem mestu. Čemu neki? Kam da to pelje, to vidimo den na den lahko v osrednji slov. dežel. — Odkar je v Trstu novi ces. namestnik, ne upa si iredentstvo več tako na svetlo, ali težko, če ga bode še kmalu konec. — Po Dalmaciji potuje sedaj višji ogleda c. kr. pehote izm. König ter pregleduje ondašnje vojaške naprave. — V Karlovcih na Hrvaškem snide se kmalu pravoslavni zbor, da voli novega metropolita. — Zakaj da je jud Schossberg postal baron, o tem se sliši sedaj veliko. Možje neki veliko denarja prejšnji ogerski vladi dal na razpolaganje o volitvah. V tem pa se ve, da je velika zasluga.

Vunanje države. Dnes imajo avstrijski popotniki avdijenco pri sv. Očetu v Rimu. To je za-nje pač imenitna ura in ostane jim čas življenja v spominu. — Vedno bolj se govori v Italiji, da se bliža Crispi in njegova vlada koncu. Če se to zgodi, ne bode škoda, kajti možu živé tri žene in tak človek gotovo ne zasluži, da mu ostane dolgo zaupanje. Doslej so ga držali freimaurerji in pa železni kancelar v Berlinu. — V Španiji so bili kedaj višji generali brž pri roki, kedar je šlo za kako ustajo zoper vlado. Kakor pa kaže sedaj, stojé vsi vestno za kralja in njegovo mater, kraljico-udovo. — Na Francoskem suče se vse okoli vprašanja, je-li republika prav za vse. Kdor ima dobička od nje, tak se ve, da je za republiko. Vse drugače pa misli ljudstvo, ki jo plačuje, ali ono ne more dati svoje misli na znanje, ker tišči vlada z vso silo, kedar so volitve, na to, da pridejo le „možje republike“ na vrh. — V Belgiji so sedaj vsi delalci v nekaki zvezi med seboj in to je dobro za-nje, pa tudi za države, dokler jih ne polni „duh ustaje“. Žal, da ne manjka hujskačev, ki živé od ščuvanju, to pa na stroške delalcev. — Nemški cesar Viljem II. freimaurerjem ni po volji in zato gledajo vse, kar cesar počne, nekam pisano ali celo skozi črne očali in zato jim ne gre vere, kedar sodijo čez cesarja in njegovo delovanje, češ, da je za občni blagor nevarno. — Nasproti Rusiji je Nemčija poslej prav prijazna in se vidi, da je carju Aleksandru III. to po volji; vendar pa še ni ne misli na to, da pristopi Rusija k tripelalijanci. — Bolgari so plačali do 3 milj. rubljev Rusom vojne odškodnine. To je za malo državo veliko denarja. — Srbska kraljica Natalija se toži, da se ji ne dovolji, naj bi mladi kralj Aleksander večkrat k njej, k materi prišel. Je-li pa kralj Milan prišel v Beli-

grad, to še ni znano. — Da je na otoku Kreta vse v redu, trdi turska vlada in odločno taji, da bi vojaki bili kje vdrli v kršč. cerkve. No po času se izve še že tudi to. — V Afriki širi Nemčija svojo veljavo ter je to Angležem, ki so doslej sami v onih krajih kaj veljali, prav neljubo, toda kaj čejo, ko je v Afriki sila veliko še ljudstva, ki še ne stoji pod njih oblastjo. — V severno Ameriko pride te dni kacic 25 tisoč ljudi z otoka Islandija ter se naseli v državi Kanada. Tam so zemljišča bojda že odločena za-nje.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Naši starci, ki si ista leta, ko je bil ves svet srečen, vesel, zadovoljen in pošten, še vedno nazaj poželijo, trdé tudi, da so bili še takrat daljši dnevi, kakor so sedaj. Vse delo, kar ga je bilo pri kmetu, se je prè v malih dnevih in iz lahka opravilo takó, da je ljudem še med tednom preostajalo časa, da so se zbirali po solnčnem zahodu pod vaško lipo ali hruško, kjer so uganjali uganke, pevali mične pesmi, ali pa poslušali kakega starca, ki je pripovedoval o Turku ali pa kaj o deveti deželi. Zemlja je bila takrat rodovitniša ter se je dala ležje obdelovati, če tudi ni bilo ne sluha ne duha o kakem železnem plugu, kamo še le o kakem stroji. Njiv so imeli sicer manje, pa vendar so se iz lahka prehranili vse leto, pa za naprej je bilo vsega, pri nekaterih še celo za več let. Kje pa se sedaj najde kaj takega? Takrat vsedlo se je prè pri kmetu vsak dan po 12 ljudi k mizi, a sedaj marsikateri kmet še niti družine nima. Nekdaj je bilo zaslužka dovolj, sedaj ga ni. Pridelki so se prodajali drago, družina pa je služila za prav majhno plačo: hlapec za 12, dekla pa za 6 gld., pastirji pa so bili starci s svojimi vnuki. Takih in enakih reči bi človek lahko napisal cele bukve.

Sedaj pa list obrnimo ter čitajmo, kaj da najdemo na njem zapisanega o sedanjosti!

Dandanes so dnevi prè krajši od nekdanjih. Človek dela ves premili teden po dne in po noči in čestokrat še mu le delo zaostaja, če tudi se rabijo dandanes za obdelovanje zemlje raznovrstni stroji. Sosed ne najde časa, da bi se s sosedom vsel pod lipo ali hruško. Zemlja slabo rodi, niti za domače potrebe se ne pridelja, kamo še za prodajo. Zaslužka ni nikjer, odkar hlapec prevaža blago iz kraja v kraj. Družina je predraga, pa se tudi ne dobi, ker se vse, kakor hitro ima 18 let, oženi, oziroma omoži. Niti pastirjev nemamo; dete, kakor hitro